

# ĐÔI DÉP

Thơ: NGUYỄN TRUNG KIÊN

Nhạc: NHẬT NGÂN



Bài thơ đầu anh viết tặng cho em.

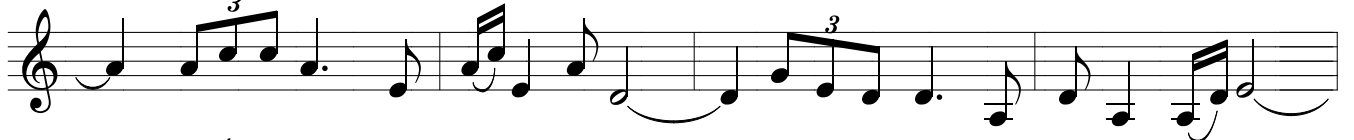
Là bài thơ anh kể về đôi dép.



Khi nỗi nhớ ở trong lòng tha thiết. Những vật tầm thường cũng viết thành thơ.



(Khi nỗi nhớ ở trong lòng tha thiết. Những vật tầm thường cũng sẽ thành thơ.



Hai chiếc dép kia gặp gỡ tựa bao giờ.

Có yêu nhau đâu mà không rời nửa bước.



Cùng chia sẻ sức người đời dè nặng.

Dẫu vinh nhục không bao giờ đổi hướng.



Số phận chiếc này phụ thuộc vào chiếc kia

Số phận chiếc này là số phận chiếc kia



Nếu ngày

nào một chiếc dép mất đi

Mọi thay

thế đều trở nên khập



khẩng. Trông giống nhau nhưng người đời sẽ

hiểu.

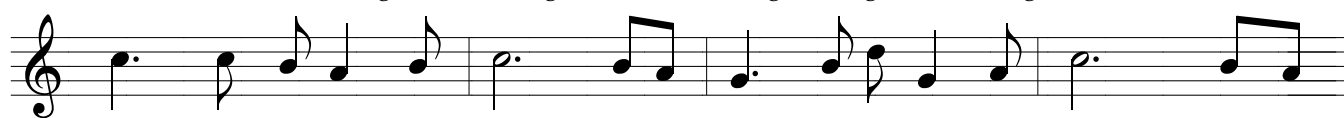
Hai chiếc này chẳng phải một đôi



đâu Hai chiếc này chẳng phải một đôi đâu.



Cũng như chúng mình trong những lúc vắng nhau. Bước hụt



hẫng cứ nghiêng về một phía. Dẫn bên cạnh đã có một người thay Sao trong



lòng nổi nhớ cứ chênh vênh. Sao trong lòng nổi nhớ cứ chênh vênh



Ôi đôi dép kia không thể thiếu nhau trên bước đường đời



Dẫn mỗi chiếc ở một bên phải trái. Như tôi yêu em bởi



những điều ngược lại Gắn bó đời nhau vì một lối đi chung



Gắn bó đời nhau vì một lối đi chung Hai mảnh



đời thâm lặng bước song song Sẽ dừng lại khi chỉ còn một chiếc. Chỉ còn



một là không còn gì cả Nếu không tìm lại được một chiếc thứ hai